

Střípky z naší farnosti

Č. 17

Zpravodaj farnosti Kněždub

3/2015

„Začít u sebe“

*„Pokud chci něco nebo někoho změnit,
musím nejdříve změnit sám sebe.“*

Mk 7, 1 – 23

„Tento lid, mě uctívá rty, ale jejich srdce je daleko ode mě.“

Bratři a setry, kdybych tvrdil, že jsou to slova, která platí o nás, nebudete mi nyní naslouchat. A proto říkám tato slova, která platí první o mně, platí církvi, ve které prožívám své vykoupení, osvobození od lží a polopravd, ve které se učím nechat působit slova pravdy na sebe.

Sám Ježíš mi říká: „Tvé srdce je daleko ode mne.“ Všechny ty náboženské tradice, zvyklosti, pobožnosti tě vzdalují ode mne natolik, nakolik ti brání hledět upřeným pohledem na mne. A nakolik tě oddělují od lásky, kterou ti sám nabízím, a ke které tě vybízím, aby si ji uskutečnil ve svém životě.

Vždyť již dlouho nemusíš hledat nová slova pro modlitbu, nemusíš se zaobírat ve svém srdci, jak přijmout svého souseda, nemusíš hledat slova, která by přispěla k dialogu, vždyť sám sebe ubezpečuješ, že to, co děláš je dostačující ubezpečuješ se o tom, že víc toho stejně nestihněš. A možná, že to mnoha tvým nadřazeným vyhovuje, že děláš poctivě svou práci a nepleteš se do věcí, do kterých ti nic není. A možná, že máš i pocit, že jsi opravdovým pánem svého života, a tak žiješ z tradice, z pravidel, které někdo ustanovil a oni chrání tvou zdánlivou svobodu.

Ale to k čemu mě Ježíš vybízí je, abych přijal určitou novost, abych žil z památky, z Těla a Krve Páně, který se mi i dnes daruje v podobě chleba. Vždyť podstatou tradice je Zákon, darovaný Bohem jako cesta k životu. Zákon je pak shrnut v přikázání milovat Boha a bližního. Zakoušíme, bratři a sestry, že zákon je sice dobrý, ale nikdo z nás ho není schopný na 100% naplnit, protože nás znovu a znovu usvědčuje náš hřích, který nám nahání strach a ten nás spoutává.

Ale nebuďme smutní. Je tu s námi lékař, který má lék na tuto nemoc, která se jmenuje hřích, a který může a chce nás z ní uzdravit. Ale ne každý chce. Pyšný raději, podobně jako farizeové, obhajuje sám sebe. Přehlíží podstatné a zaměřuje se na maličkosti. To proto, aby se ospravedlnil, a druhé odsoudil.

„Pane, proč tví učedníci jedí rukama obřadně nečistýma.“ Nebo: „Je-li to korban, dar pro chrám, nemusíš z něho ubírat, abys daroval svému rodičovi, který nemá.“ Nemusíš nést starosti a strasti svých rodičů, vždyť máš svůj život. Nemusíš poctivě odvádět daně, vždyť i jiní to nedělají...atd. Skutečná pomoc Božích přikázání není v zakrytí zla, ani v tom, že by nás sama přikázání uzdravila, ale v tom, že označují, pojmenovávají zlo, abychom pak cítili

potřebu odpuštění a milosrdenství. Jen tímto způsobem poznáme Boha, jak se nám zjevuje, dává se poznat v chlebě. Jako nezištná láska, která se nám daruje.

Žádný hřích nevzdaluje člověka od Boha a od jeho chleba tak, jako to, když se člověk domnívá, jak je nábožensky skvělý. Neboť když hledáme v Božím slově ospravedlnění pro svá jednání, vzdalujeme se tomu, abychom poznali skutečnou bídu o sobě a přijali pro sebe tak nutné a potřebné Boží milosrdenství, které se přece může projevit, až poté, co si přiznám svůj hřích a rozhodnu se proti němu bojovat.

Proto mnohdy navenek děláme všechno proto, aby to vypadalo, že milujeme Boha a bližního, je to jakási nucená snaha něco skrýt za různým „dobrým“ aktivismem a přitom nedovolujeme, aby nás na prvním místě mohl milovat On, svou velkou a nezištnou láskou.

Tak naše srdce zůstává tvrdé, mrtvé a zkamenělé, hluché a slepé k lásce a k životu. Máme oči, které nevidí, máme uši, které neslyší.

Ježíš svým Chlebem, Eucharistií, sebedarováním stanovil diagnózu, ale zároveň přinesl uzdravení z naší hluchoty a slepoty. A proto učedník, třebaš nečistý, obřadně neomytý, jí tento Chléb a žije z Něj. Tak zakládá svůj život ne na zachování zákona, ale na Ježíšově milosti.

Rovněž pak se musí chránit všeho, čím ospravedlňuje svůj hřích a všechno stvořené přijímat jako dobré. Vždyť ví, že zlo vychází z jeho kamenného srdce, které není schopné milovat. Nikoli ze stvořených věcí, které vycházejí z Božího stvoření a jsou dobré.

I dnes si to myslíme, že zlo pochází z mnoha věcí. „Toho se nedotýkej! To jíst nesmíš! Na to ani nesahej!“ Ale není tomu tak, vždyť Ježíš prohlásil všechny pokrmy za dobré a tím i ostatní věci, které v původním plánu stvoření byly určeny jako dar člověku nikoli jako léčka.

To nejužasnější pak je, že jsi přijal Dar Ducha, který tě vede k přijetí Daru Chleba, Eucharistie, a také chleba, který můžeš koupit v obchodě, jako dar za tvou namáhavou práci.

Ježíš svým Chlebem očišťuje člověka i všechno stvoření. S ním se všechno znovu stává dobrým a svatým. Jak říká sv. Augustin: „Miluj a dělej, co chceš.“ Ve smyslu, že počátkem dobra a zla je naše dobré nebo zlé srdce, osvětlené láskou nebo zaslepené sobectvím.

Ježíši, už za chvíli se mi daruješ v Eucharistii, přijmi mé srdce jako prostor, ve kterém ho obejměš svou láskou. Abych pak i já mohl upřímně obejmout. Láskyplným objetím, které uzdravuje.

P. Miroslav Bambuch

Logika evangelia nepřesvědčuje argumentacemi, ale přívětivostí

*Homilie papeže Františka při mši
sv., Asunción - Paragua*

„Hospodin popřeje dobro a naše země vydá plody“, tak praví Žalm (84,13). Jsme zváni slavit toto tajemné společenství mezi Bohem a jeho lidem, mezi Bohem a námi. Déšť je znamením jeho přítomnosti v zemi obdělávané našima rukama. Toto společenství vždycky vydá plody, dá život. Tato důvěra pramení z víry, z vědomí, že můžeme počítat s Jeho milostí, která vždycky proměňuje.

Důvěře se učíme a vychováváme k ní. Důvěra se utváří v lůně společenství, v životě rodiny. Důvěra se stává svědectvím ve tvářích mnoha lidí, kteří nás podněcují následovat Ježíše, být učedníky Toho, který nikdy neklame. Učedník cítí, že je zván důvěřovat, cítí, že Ježíš jej zve, aby byl Jeho přítelem, sdílel Jeho úděl, sdílel Jeho život. „Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co dělá jeho pán“ (Jan 15,15). Učedníci jsou ti, kdo se učí žít důvěru Ježíšova přátelství.

Evangelium o tomto učednictví mluví. Představuje nám průkaz křesťanské totožnosti. Prezentační list, akreditaci křesťana. Ježíš volá svoje učedníky, posílá je a dává jim jasná a přesná pravidla. Doporučuje jim k určitému počínání, které si mají osvojit. Nezdá se nám může zdát přepjaté či nesmyslné a mohli bychom toto doporučení snadněji vyložit symbolicky či „spirituálně“. Ježíš je však velice přesný, je velice jasný. Neříká jim: „Tak nějak jedněte“ nebo „dělejte, co můžete“. Připomeňme si společně toto doporučení: „Neberte si nic na cestu, jen hůl: ani chléb, ani mošnu, ani peníze... zůstaňte v domě, kde vás přijmou“ (Mk 6,8-11). Zní to poněkud neuskutečnitelně.

Mohli bychom se soustředit na slova „chléb“, „mošna“, „hůl“, „opánky“, „šaty“. A bylo by to oprávněné. Zdá se mi však, že by vzhledem k tomuto působivému výčtu mohlo uniknout naší pozornosti jedno klíčové slovo. Je to ústřední slovo křesťanské spirituality, zkušenosti učednictví: *přívětivost*. Ježíš jako dobrý učitel a pedagog posílá učedníky, aby žili přívětivostí. Říká jim: „Zůstaňte, kde vás přijmou.“ Posílá učedníky, aby si osvojili jednu ze základních charakteristik věřícího společenství. Mohli bychom říci, že křesťan je ten, kdo se naučil být přívětivý a naučil se přijímat.

Ježíš je neposílá jako mocné, jako majitele, představené, nositele zákonů a norem. Ukazuje jim naopak, že křesťan jde zkrátka přetvářet srdce. A jeho srdce pak pomáhá přetvářet to naše. Učit se žít jinak, podle jiného zákona a jiné normy. Je to přechod od logiky egoismu, uzavřenosti, konfliktu, rozdělení a nadřazenosti k logice života, štědrosti a lásky. Od logiky ovládnutí, útisku a manipulace k logice vlídnosti, přijetí a opatrování.

Ve hře jsou dvě logiky. Dva způsoby, jak se vyrovnat se životem a s posláním. Kolikrát jen přemýšlíme o poslání na základě strategií, taktik, opatření a líčení ve snaze obrátit lidi svojí argumentací. Dnes nám Pán říká velmi jasně: logika evangelia nepřesvědčuje argumentacemi, strategiemi a taktikami, ale přívětivostí a vlídností.

Církev je matkou s otevřeným srdcem, umí být přívětivá a přijímat, zvláště ty, kdo potřebují větší péči a jsou v obtížích. Církev, jak chtěl Ježíš, je pohostinným domem. Kolik dobra můžeme vykonat, budeme-li si dodávat odvalu a učit se jazyku přívětivosti, jazyku vlídnosti! Kolik zranění a kolik beznaděje je možné zahojit v příbytku, ve kterém lze zakoušet vlídnost. Proto je nezbytné mít otevřené dveře a především srdce.

Přívětivost vůči hladovému, žíznivému, cizinci, neoděnému, nemocnému a vězněnému (srov. *Mt 25,34-37*), malomocnému a chromému. Přívětivost vůči tomu, kdo nesmýšlí jako my, nemá víru anebo ji ztratil, možná naší vinou. Přívětivost vůči pronásledovanému a nezaměstnanému. Přívětivost k jiným kulturám, kterými tato paraguayská země tolik oplývá. Přívětivost vůči hříšníkovi, protože jím je každý z nás.

Častokrát zapomínáme, že existuje zlo, které předchází naše hříchy a přichází jako první. Existuje kořen, který způsobuje mnoho, mnoho škod a tiše ničí spousty životů. Existuje zlo, které se pozvolna zahrnuje v našem srdci a „ujídá“ naši vitalitu: je to samota. Samota, která může mít mnoho příčin, mnoho motivací. Jak ale ničí život a škodí nám! Odděluje nás jedny od druhých, od Boha, od společenství. Uzavírá nás do sebe. Proto je matce církvi vlastní nikoli spravování věcí, projektů, nýbrž učení se bratrskému životu s druhými. Přívětivé bratrství nejlépe dosvědčuje Boha, který je Otcem, protože „podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem“ (*Jan 13,35*).

Takto nás Ježíš otevírá nové logice. Horizontu oplývajícímu životem, krásou, pravdou a plností. Bůh nikdy neuzavírá horizonty, Bůh nikdy není pasivní k životu, nikdy není pasivní k utrpení svých dětí. Bůh se nikdy nedá překonat ve štědrosti. Proto nám posílá svého Syna, daruje Jej, vydává a sdílí, abychom se naučili cestě bratrství a obdarovávání. Je definitivně novým horizontem, novým Slovem v situaci odpisování, dezintegrace, uzavřenosti a izolace. Je Slovem, které prolamuje mlčení samoty.

A když jsme unaveni anebo je nám zatěžko evangelizovat, je dobré připomenout si, že život, který nám Ježíš nabízí odpovídá těm nejhlubším lidským potřebám, protože všichni jsme byli stvořeni pro přátelství s Ježíšem a bratrskou lásku (*Evangelii gaudium*, 265). Jedna věc je jistá: nemůžeme nikoho zavazovat, aby nás přijal a hostil. To je jisté a je to součástí naší chudoby a naší svobody. Je však stejně jisté, že nás nikdo nemůže zavazovat, abychom byli nepřívětiví a nepohostinní k životu svého lidu. Nikdo od nás nemůže žádat, abychom byli nevlídní a nepřívětiví k životu svých bratří, zejména těch, kteří ztratili naději a chuť žít. Jak krásné je představovat si naše farnosti, komunity,

kaple a místa, kde žijí křesťané, ne se zavřenými dveřmi, nýbrž jako dějiště opravdových setkání mezi námi a Bohem, jako místa přijetí a přívětivosti.

Církev je matkou jako Maria. V ní máme vzor. Přijímejme jako Maria, která Boží Slovo neovládla, ani se Jej nezmocnila, nýbrž naopak hostila, nosila Jej ve svém lůně a darovala. Přijímejme jako zem, která neovládá semeno, ale přijímá, živí a dává mu vzejít. Takto chceme být křesťany, takto chceme žít víru na této paraguayské půdě; a jako Maria přijímat Boží život v našich bratřích s důvěrou a jistotou, že „Hospodin popřeje dobro a naše země vydá plody“.

*Převzato z radia Vatikán, přeložil Milan Glaser
(článek dodala Martina Šimšová)*

Skrze důvěru se rodí láska a z lásky láskyplné objetí ...

LÁSKYPLNÉ OBJETÍ

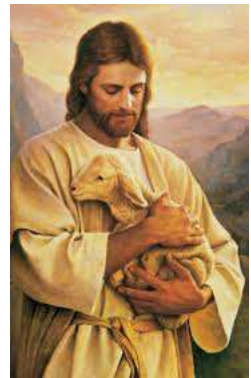
- dává tolik síly
- představuje tolik lásky
- a mnohokrát poví víc než 1 000 slov

A dokáže ho plně přijmout pouze ten,
kdo sám otevře své srdce lásce.

**LÁSKYPLNÉ OBJETÍ JE OPAKEM OBĚTI,
PROTOŽE JEŽÍŠ ZA NÁS TU OBĚT JIŽ PODSTOUPIL...**

***„Duch Hospodinův je nade mnou;
proto mne pomazal,
abych přinesl chudým radostnou zvěst;
poslal mne,
abych vyhlásil zajatcům propuštění
a slepým navrácení zraku,
abych propustil zdeptané na svobodu,
abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy.“***

(Lk 4, 18-19)

Hody a Pouť ke sv. Anně ve Tvarožné Lhotě

Při slově hody nás napadne tradice s kroji, tanci a zpěvy, která se i v naší vesnici udržuje. V dnešním roce tomu nebylo jinak, a tak se poslední

týden v měsíci červenci stal týdnem hodovým. Ty letošní pro chasu začaly již v květnu, kdy jsme se začali každou neděli scházet a nacvičovat. Jsme rádi, že se připojilo několik nových párů. Můžeme říct, že se z nás stala super parta a nacvičování jsme si užívali, ale byla to zároveň i dřina. Pro naši obec

však hody začaly středou výrobou růží a kopáním jam. Ve čtvrtek pak pokračovali ozdobou májí a jejich stavěním, při kterém se kluci trošku trápili, ale přes všechny překážky se to nakonec podařilo.

Na páteční zábavě nás potěšila skvělá skupina Jama, která bavila děti, mládež i dospělé. V sobotu začalo to pravé veselí, i když se nám nechtělo z postelí. Babičky nás vyháněly, aby nás stihli nastrojit do tradičních krojů, které dávno před začátkem hodů praly a žehlily. Nám se chtělo spát, ale myšlenka, že začínají hody nás

přinutila vstát. Krojování se schází a tím vše začíná.

V chase bylo letos 13 párů a společně se spoustou dětí i dospělých v krojích přišli pro stárka a stárku. Pak už jsme všichni společně požádali na obci o právo, které nám vydala paní starostka a pan místostarosta v krásných krojích a šli jsme na hodovou mši svatou.

Po jejím skončení jsme celá chasa a mužský sbor s muzikanty obešli celou vesnici. Večer za doprovodu CM Velické trnečky a DH Švitorky hody pokračovali až do pozdních ranních hodin. Zábava byla velice zdařilá a věříme, že si ji všichni užili.

Hody pokračovaly nedělním průvodem na poutní mši svatou. Po jejím skončení jsme zatančili poslední společný tanec a odevzdali právo. Tím letošní hody skončily. Jsme rádi, že počasí se velmi vydařilo a i s malým množstvím spánku jsme do toho vložili celá svá srdce a snažili se potěšit všechny místní i přespolní.

Chtěli bychom tedy touto cestou poděkovat paní starostce Bílové a panu místostarostovi Říhovi za podporu, cimbálové a dechové muzice za hudební doprovod. Velké poděkování patří také panu Vítkovi s manželkou za nácvik tanců a zpěvů, mužskému sboru, kameramanům a všem, kdo s přípravou hodů pomáhali. Dále krojovaným dětem i dospělým, ale hlavně chase, která byla skvělá, nás stárky poslouchala a věříme, že jsme si to všichni moc užili, tancem a zpěvem potěšili všechny v naší vesnici.

Kateřina Ňorková
a Josef Tomeček

Parta nadšenců....

SMS:

"Zkouska v nedeli v kostele v 19:00. Mohli bychom zpívat 5.7. na mši svate.

Pokud mas cas a chut, tak prijd! 😊" SMS jednoho z nadšenců: "Jee, to je vyborne!!! 😊 díky." Tato odpověď mluví za vše...

A tak se 5. července z kůru našeho kostela ozývalo:

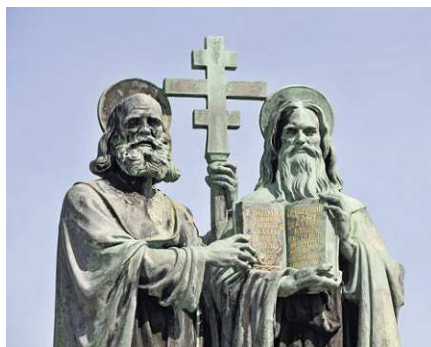

*"Svatý Cyrile a Metoději,
národ český k vám dnes hledí,
zachovejte víry Velehrad!"*

Společně jsme je touto písní prosili:

*"Dali jste nám víru,
nenechte nás spát,
vyproste nám sílu
ve víře vždy stát!"*

Předsevzetí:

Zamyslím se nad tím, že jako Cyril a Metoděj i já mám hlásat evangelium srozumitelným jazykem a tím je dnes hlavně příklad života.

Žaneta Šantavá

Ze života naší dětské školy:

V měsících červenci a srpnu máme vždy se scholičkou "volno", protože jezdíme na různé tábory nebo jsme na prázdninách u babičky a dědečka...

Letos jsme se ale přece jednou setkali, a to 11.7. na blatnické hoře na Pouti děkanátu Veselí nad Moravou za obnovu rodin. Zpívali jsme společně se scholou z Tvarožné Lhoty na mši svaté, kterou celebroid arcibiskup Jan Graubner.

Za chvíli už budeme znovu svým zpěvem doprovázet dětské mše svaté a setkávat se na zkouškách na faře...

(PS: Holky, těšíme se na vás! Ž + A + Z 😊)

Ze života Misijního klubka:

Prázdninové dny přinesly mladým misionářům mimo jiné i přemýšlení o důležitých životních pravdách:

„Všechno má svůj čas“

„Umění naslouchat“

„Právě teď a tady“

Prožívat každý okamžik jako by to byl ten poslední.

„Být sám sebou“

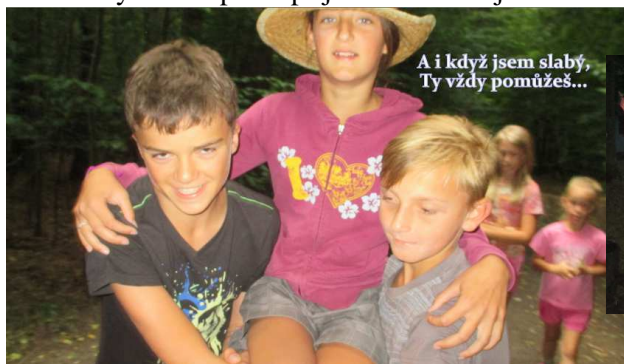

Ať už to byl pobyt v přírodě na chatě, putovní víkend, „dvacetičtyřhodinovka“ nebo prožité dny na křesťanském festivalu..., všechny společně prožité chvíle zanechají spoustu vzpomínek a taky možnost přemýšlet o tom, co mi to přineslo. Jinak řečeno, co mi zůstalo v srdci. Pokud má člověk srdce plné lásky, není možné, aby tam zůstaly negativní vzpomínky, protože ty okamžitě tou láskou pominou. Láska to špatné hned vyléčí. Protože láska odpouští, nedělá, co se nepatří, nepočítá křivdy ....

Roční činnost Misijního klubka se na prvním místě zakládala na upevnování vztahů a tvoření pevného základu, na který se může dále stavět. A vztahy mezi dětmi se upevňují. Stále se zlepšují ve vzájemném odpouštění, v přijetí jeden druhého a taky v přijetí sebe samého...

Misijní klubko bude i nadále pokračovat v setkávání a to **každý pátek po mši svaté na faře**. Je určen **pro všechny děti od 4. třídy a výše**. S tím, že tyto děti mohou s sebou brát i své mladší sourozence.. Misijní klubko trvá vždy do 21 hodin s tím, že mladší děti I. stupně odchází již ve 20h.

Zveme všechny další děti, které by chtěly být součástí Misijního klubka, ať kdykoliv v pátek přijdou. Budeme jen rádi.

Teta Lenka

Myslivecká chata červenec 2015

Křesťanské festivaly

(United Vsetín a NG fest Javorník)
a naše společné fotky se zpěvákem
Pavlem Helanem,
kterého si většina dětí velmi oblíbila.

Tábor 2015

Tábor začal v pátek 3.7. odjezdem od fary. Po příjezdu na chatu a stěhování nastalo zásobování dřevem s nějakou tou přestávkou na buchtu a samozřejmě hry. Každý den večer jsme hráli stolní hry hodné pistolníků - poker a ruletu :-)

Dny začínaly rozcvíčkou, hygienou a výjimečně také snídaní.

V sobotu jsme se shodli na tom, že si zahrajeme baseball. Ten se stal velmi oblíbeným. Po obědě byla každý den siesta. Odpoledne jsme většinou hráli airsoft a večer se všichni sešli u táboráku.

V neděli ráno jsme navštívili kostel na mši svatou. Po cestě nám vyhládlo a tak se všichni těšili na snídaní. Dopoledne jsme hráli lišky a baseball. Někteří pouštěli v potoce loďky. Po obědě jsme řezali dřevo a šli do lesa na nějaké hry.

V pondělí po standardních ranních činnostech jsme opět hráli baseball a také vlajky na nově posečené louce (by strýc Piškula). Po siestě jsme hráli airsoft. Večer byl táborák se špekáčky.

V úterý po snídaní jsme vyrazili na výlet na lyžařské středisko Čarták, kde jsme se zastavili v hospodě na občerstvení. Po cestě jsme hráli schovávací hru. Pokračovali jsme na vyhlídku Soláň. Odtud jsme se vrátili přímo na chatu. Následovala dnes důležitá siesta. Večer se hrála maskovací hra-kluci se schovali v lese např. do listí a ostatní je šli hledat. Večer byli všichni nepochybně unavení, ale stejně jsme ještě hráli poker.

Středa - dopoledne jsme hráli velmi oblíbené vlajky. Odpoledne se střílelo ze vzduchovky a zároveň se postupně chodilo na Kimovku (hledání věcí, které do lesa nepatří). Poslední večer byl slavnostní táborák.. Bylo potřeba nachystat na něj louče. Ke slavnostnímu ohni personál kuchyně neustále dodával bramboráky.

Poslední den jsme dopoledne ještě stihli pár her. Dnes nebyla siesta, což všichni uvítali. Museli jsme uklidit chatu po týdenním pobytu. Otec Miroslav také sloužil mši svatou a poté jsme už odjeli domů.

Zapsal Ondřej Ch.

Slovo cenzora:

Je třeba si uvědomit, že autor má právo na jistou míru literární nadsázky.

Jedny prázdniny nám končí a tak je třeba .... přece myslet na další!!!

Chatu máme zamluvenou na prázdniny od 28.10.2015.

Fotky jsou k vidění na <http://jiri327.rajce.idnes.cz/>

J.

Tábor Kobylská 2015

Z táborového deníku dračího jezdce

Jednoho letního dne, uprostřed prázdnin, začalo naše velké dobrodružství v drsných podmínkách severských Vikingů. Z naší farnosti, se do této nebezpečné země vydalo skoro 40 malých i velkých odvážlivců.

Již tradičně se děti i tento rok rozloučily se svými rodiči na vlakovém nádraží ve Veselí nad Moravou, kde jsme se po zamáčknutí poslední slzy vydali vstříc novým zážitkům. V naší vikinské chýši na nás už čekala večere, připravená s láskou od našich paní kuchařek, po které jsme se odebrali k blízkému ohništi, abychom se seznámili s pravidly a řádem tábora. V tom jsme v dálce spatřili přibližující se světlo pochodně. Zprvu jsme mírně váhaly, jestli se máme odvážit zůstat nebo jestli nebude přece jen lepší popadnout nohy na ramena a utíkat se schovat do lesa. Možná se smějete, ale on takový vikinský Sever je vskutku velmi nebezpečné místo, kde cizince nevtáží zrovna s otevřenou náručí. Než jsme však stačili cokoli udělat, vynořil se ze tmy neznámý, ale především nezvaný host oblečený v lesklé zbroji. Představil se jako bývalý dračí jezdec a požádal nás o pomoc. Povyprávěl nám starou legendu a proroctví, které se k ní váže, vyprávěl o dračích jezdcích, stříbrném medailonu a Temném pánu a vysvětlil nám, co bude naším úkolem. Poté nás zavedl hluboko do lesa, k místu, kde byla ukrytá velmi zvláštní věc – truhla plná čtyř dračích vajec. Zároveň jsme se dozvěděli, že se jedná o opravdu velmi zvláštní jev, který se objevil po dlouhých tisíci letech a že právě to ho k nám přivedlo.

A tehdy se rozjelo opravdové dobrodružství, při kterém si většina z nás sáhla až na dno našich možností. Proměnili jsme se v opravdové Vikingy, zakládali jsme si vlastní vesnice – Opidia, naučili jsme se mnoha mnohým činnostem, zásobili jsme místní nekomerční televizi TV Jezdec zajímavými a užitečnými reportážemi, seznámili jsme se nejen s opravdovými Vikingy, lesními druidy, ješitným skřetem a dokonce i s opravdovými draky a dračími jezdci. Získávali jsme dračí zuby pro ochranu před nebezpečím a dokonce opakovaně získávali medailon důležitý pro náš úkol. Dováděli jsme v nedalekém potoku a s některými odvážlivci jsme

přespali pod širákem, pod nádhernou hvězdnou oblohou. Naše snažení nám místy stěžovalo tropické

počasí, před kterým jsme se naštěstí mohli schovat do krásných valašských lesů. Zažili jsme občas i perné okamžiky, nad kterými však ve velké přesile zvítězily krásné chvíle a zážitky. Celá výprava se obešla bez vážnějších zranění a všichni jsme se sice unaveni, ale v pořádku vrátili domů.

Bylo nám spolu zkrátka krásně. Letošní tábor však uplynul neočekávanou rychlostí, která nás zaskočila dokonce více než minulé roky. Věřím ale, že o to více budeme na tento ročník s úsměvem vzpomínat. Myslím, že za všechny vedoucí mohu říci, že se i letošní tábor vydařil a že se už těšíme na další.

Na závěr bych chtěla moc poděkovat za finanční i psychickou podporu především našemu otci Miroslavu Bambuchovi, bez jehož podpory a božské trpělivosti by se akce nemohla uskutečnit, panu starostovi Kněžďubu panu Liborovi Grabcovi, Manželům Šmejdocovým za odvoz zavazadel a pomoc se zabydlování, a přípravou kuchyně, manželům Skalkovým za věcné sponzorské dary, a především našim milým kuchařinkám: paní Markétě Zubaté a paní Miroslavě Andrářské za výborné dobrotu, kterými plnily naše bříška. Speciální poděkování patří také všem maminkám, které nás vybavily opravdu vynikajícími domácími buchtami, což potěšilo malé i velké táborníky.

A v neposlední řadě patří velké poděkování také mým věrným a trpělivým partákům J (slečně zdravotnici Kristce Nejedlíkové, Rádi Zalubilové, Maruše Šindlerové, Zuzce Piškulové, Tomovi Piškulovi, Tomovi Janůšovi, Pavlu Kutálkovi, Lubošu Sochorovi, Štěpce Bučkové,) bez jejichž pomoci, kreativity, nadšení, smyslu pro humor, plného nasazení a psychické podpory bych akce sama nezvládla. Velké díky patří samozřejmě také dětem, jejichž nadšení a zájem je pro nás velkou motivací.

Za rok se těšíme zas ☺.

Bohumila Andrářková
(hlavní vedoucí ☺)

Měsíc říjen – měsíc růžencový

Modlitba růžence patří neodmyslitelně do života každého křesťana. Je to rozjímavá modlitba, ve které se odráží celý životní příběh Pána Ježíše. Toho, který se pro nás narodil, zemřel a vstal z mrtvých. Pro každého z nás...

V naší farnosti se již 28 let pravidelně o tuto krásnou a rozjímavou modlitbu stará paní Marie Uříčářová. Pravidelně chodí na každou mši svatou třičtvrtě hodiny předem, aby touto modlitbou společně s ostatními vyprosila spoustu milostí pro celou naši farnost.

Paní Marie Uříčářová pochází z pěti sourozenců, je druhá v pořadí a společně s manželem vchovala dva syny. Od roku 1987 je vdovou a letos

v říjnu oslaví již své 85. narozeniny, ale jak sama říká, je Bohu vděčná, že jí ještě rozum a paměť stále dobře slouží.

Její modlitba růžence společně s farníky v kostele začala v roce 1987, kdy přišla na nedělní mši a nikdo se nemodlil. Uplynuly další dvě neděle a stále nic. Bylo to na Květnou neděli, kdy jí v srdci vyvstala myšlenka: „Co se neumím já modlit růženec?“ A na tuto otázku vlastně odpovídá dodnes svou vzácnou službou. Není to ledajaká služba. Ve své podstatě je velmi náročná a zároveň bohatá. Bohatá pro ty, kteří z jejího bohatství čerpají a vnášejí slova a skutky do svých životů.

Začátky předřkávání růžence má spojeny s paní Ludmilou Chudíčkovou, se kterou se pravidelně střídala. Později paní Chudíčkovou vystřídala paní Marie Říhová, která v pokročilém věku, kdy jí už síly ubývaly, přestala. A tak zůstala paní Marie Uříčářová sama. Za tuto vzácnou službu byla v roce 2008 oceněna od otce arcibiskupa Jana Graubnera společně s biskupem Josefem Hrdličkou. Dostalo se jí velkého poděkování spojené se vzpomínkami, pamětním listem, ale i knihou s věnováním, kterou má pečlivě přečtenou.

Vzácný dárek, na který ráda vzpomíná, dostala zhruba před třiceti lety od své jmenovkyně taky Marie Uříčářové. Tím dárkem byl růženec k Panně Marii sedmibožné, který se skládá ze sedmi „desátek“. Paní Marie říká, že je to po staletí předávaný růženec. Je tedy i pro ni hodně vzácný.

Paní Marie Uříčářová zná z paměti mnoho růženců a my můžeme být vděční, že nám předává toto bohatství a moudrost našich předků. Ať už v kostele přede mší svatou, tak i nyní do našich Střípků.

Růženec k Panně Marii sedmibolestné:

1. kterého jsi s bolestí z loktů Simeonových přijala
2. kterého jsi s bolestí do Egypta utíkala
3. kterého jsi s bolestí v chrámu Páně hledala
4. kterého jsi s bolestí na cestě křížové potkala
5. kterého jsi s bolestí na kříži umíratí viděla
6. kterého jsi s bolestí na klín přijala
7. kterého jsi s bolestí ke hrobu doprovodila.

Růženec ke sv. Josefovi:

1. který jsi sv. Josefa za svého pěstouna zvolil
2. který sv. Josefem do Egypta nesen byl
3. který sv. Josefa jako otce ctil
4. který sv. Josefu poddán a poslušen byl
5. který sv. Josefu umírajícímu přítomen byl.

Růženec ke sv. Antonínovi:

1. kterého sv. Antonín na svých loktech choval
2. kterého sv. Antonín stálými zázraky oslavoval
3. který na přímluvy sv. Antonína nám prosby vyslychá
4. který jazyk sv. Antonína neporušený zachoval
5. který na přímluvy sv. Antonína chudým pomáhal.

Růženec ke sv. Antonínovi:

1. který sv. Antonína jako jasnou hvězdu na svět seslal
2. který sv. Antonína jako anděla v čistotě zachoval
3. který sv. Antonína Duchem prorockým naplnil
4. který sv. Antonína navrátilím ztracených věcí ustanovil
5. který sv. Antonína serafínskou láskou k Bohu a k tobě, Maria, zanítil.

Růženec k Nejsvětější svátosti: (modlí se na Zelený čtvrtek)

1. který Nejsvětější svátost oltářní ustanovil
2. který je v Nejsvětější svátosti oltářní jako Bůh a živý člověk přítomen
3. který je v Nejsvětější svátosti oltářní pokrmem našich duší
4. který se za nás v Nejsvětější svátosti oltářní obětuje
5. který je v Nejsvětější svátosti oltářní posilou na cestě do věčnosti.

Za rozhovor i za vzácnou službu, kterou nám paní Marie Uříčářová předává za celou naši farnost děkuje Lenka Mokořová

Ze života významného světce...

Svatá Monika a svatý Augustin

Augustin se narodil r. 354 v Tagostě (dnes Alžír). Jeho otec byl pohan, jeho matka zbožná křesťanka Monika, která se postarala, aby se Augustinovi dostalo od dětství křesťanské výchovy, svátost křtu však nepřijal. V mládí se během studií Augustin vzdaloval křesťanství a propadal neřestem, zahálce a náklonnostem zkaženého srdce. Deset let patřil k manichejcům (smíšené náboženství). Ale ani po 10 letech nenašel co hledal až se jednou setkal v Miláně s kázáním Ambrože, milánského arcibiskupa.

Jeho předsudky vůči Písmu svatému zmizely a díky velkému vlivu své matky Moniky a Ambrože se změnil v přesvědčeného křesťana a vrátil se do své vlasti. Na cestě, celým jeho životem ho provázela jeho matka Monika, všechny jeho špatné činy a skutky oplakávala a neustále se v slzách modlila za jeho záchranu.

Augustin přijal křest ve svých 33 letech. Na cestě zpět do vlasti se svým již znovunalezeným synem zemřela v Ostii r. 387. Její ostatky jsou uloženy v kostele sv. Augustina v Římě. Sv. Monika se stala patronkou křesťanských žen a matek a křesťanských mateřských spolků za záchranu duší dětí.

Augustin r. 394 ve 40 letech přijal kněžské svěcení a navždy působil jako dobrý pastýř, kazatel. Vyznačoval se žhavou láskou k Bohu a obětavou láskou k bližním. Augustin je patronem teologů, knihtiskařů a pivovarníků.

MCh

Příběh svaté Moniky je svědectvím o tom, jak velký význam pro kněžské povolání má vliv matky. Jak se ale mohlo stát, že syn tak dobré matky, jakou Monika byla, sešel na scestí?

První důvod spočívá v nejednotné výchově a druhý důvod Augustinova pádu spočíval v jeho povaze a nadání. Pýcha předcházela pád, což v dějinách lidstva není ničím novým...

***„Vyzván, abych se vrátil k sobě,
vstoupil jsem pod tvým vedením, Bože, do svého nitra.“***

***„Život, který žiji, už nežiji ze sebe; ze sebe jsem žil špatně,
ve spojení s Tebou žiji novým životem.“***

“... Vyzván, abych se vrátil k sobě ...”

(sv. Augustin)

Být sám sebou.

A teprve tehdy mohou dosáhnout plnosti ve spojení s Bohem.

Vrátit se k sobě znamená, naleznout Boha uvnitř svého srdce ...

... a být skutečně šťastný a svobodný ...

... nespoutaný.

PASTORAČNÍ PLÁN

září - listopad

17. září	Pout' farnosti na Svatý Hostýn – čtvrtek
4. října	Růžencová pobožnost u Panny Marie na Nivkách – 14.30h + drakiáda – neděle
11. října	Pout' ke sv. Hubertovi v kostele sv. Jana Křtitele v 10.30h
18. října	Krojované hody s právem – Kněždub – mše sv. v 10.30h
25. října	Misijní neděle – sbírka na misie
1. listopadu	Slavnost Všech svatých - neděle
2. listopadu	Vzpomínka všech věrných zesnulých – pondělí
15. listopadu	Sbírka na charitu
29. listopadu	1. neděle adventní – žehnání adventních věnců

NÁVŠTĚVA NEMOCNÝCH

Tvarožná Lhota	3. září	1. října	5. listopadu	3. prosince
Kněždub	4. září	2. října	6. listopadu	4. prosince

VEČERNÍ ADORACE SE SVÁTOSTÍ SMÍŘENÍ 20 – 21h

Kněždub	3. září	1. října	29. října	3. prosince
Tvarožná Lhota	10. září	8. října	5. listopadu	10. prosince

VEČERNÍ ADORACE 20 – 21h

Kněždub	17. září	15. října	19. listopadu
Tvarožná Lhota	24. září	22. října	26. listopadu

V NAŠÍ FARNOSTI JSME SE ROZLOUČILI

Kněždub

Tvarožná Lhota

Josef Duda	+ 28. července
Marie Chudíčková	+ 16. srpna

Tomáš Petr	+ 10. srpna

DĚTI, KTERÉ PŘIJALY SVÁTOST KŘTU

Kněždub

Nikol Marie Frolková	31. května
Tomáš Chrámeček	28. června

Tvarožná Lhota

Daniel Vítek	13. června
Vilém Vítek	13. června
Jiří Uříčář	2. srpna

SVÁTOST MANŽELSTVÍ PŘIJALI

Kostel sv. Jana Křtitele, 27. června

Jana Halíčková, Kněždub

Tomáš Stašek, Podolí

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

Kněždub

1. a 2. třída – středa 11.40h
3. třída – pondělí 12.45h
4. a 5. středa 12.45h
- 6.a 7. třída – čtvrtek 15.40h
8. a 9. třída – pondělí 15.40h

Tvarožná Lhota

- 1.a 2. třída – čtvrtek 12.30h
3. třída – čtvrtek 13.15h
4. a 5. třída – čtvrtek 13.15h
6. a 7. třída – středa 15.30h
8. a 9. třída – středa 19.00h

SLOVO KNĚZE NEJEN PRO RODIČE DĚTÍ, KTERÉ BUDOU

NAVŠTĚVOVAT VÝUKU NÁBOŽENSTVÍ

Milí rodiče,

přijali jste do svého života děti jako dar od Pána Boha. Děti, na kterých vám hodně záleží. Věřím, že si v koutku svého srdce velmi přejete, aby se staly jednou dobrými a zralými lidmi, schopnými převzít plnou zodpovědnost za svůj život. Ony už nyní naplňují, a později vás též budou naplňovat, radostí, budou vašim štěstím, světlem, pokračováním v dobrém. Ale možná, že také ne a vaše stáří bude obtěžkáno mnoha starostmi způsobenými právě vlastními dětmi.

Všechno je závislé na tom, co do našich dětí zasejeme, jaká slova, moudrá pravidla, ale také něhu a soucit, srdce naplněné láskou a přijetím. To vše je náročné, a proto vás nechceme nechat na tento úkol samotné. Spolu s naší farností, vašimi prarodiči, učiteli, katechety i se mnou, vašim knězem, se chceme podílet na výchově a zrání vašich dětí. Proto vám nabízíme hodiny náboženské výchovy, kde se děti budou učit znát Ježíše a zároveň si k němu budou vytvářet pozitivní vztah. A tento vztah budeme dále rozvíjet při setkání s Ježíšem v dětských mších svatých, které jsou svým charakterem přizpůsobeny logice a chápání dětí. Rovněž zde budou prožívat vzájemnou blízkost vrstevníků i podporu a modlitbu starších. Tak zakusí lidskost a společenství.

S přáním o pozhnání a ochranu vašich nejbližších, P. Miroslav Bambuch

Zamyšlení pro holky ...

Cesta lásky Matky Terezy

O lásce k Bohu

„Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“ Láska přináší plody v každém ročním období. Všichni je mohou sklízet. Láska neklade žádné hranice. Každý k ní může dojít skrze rozjímání, duchem modlitby a oběti, intenzivním vnitřním životem.

O modlitbě

Naše činnost bude jen natolik skutečně apoštolská, nakolik mu umožníme, aby působil v nás a skrze nás svou mocí, touhou a láskou. Musíme se stát svatě ne proto, že se chceme cítit svatě, ale proto, aby v nás plně mohl žít Kristus. Musíme být plně lásky, plně víry, plně čistoty kvůli chudým, kterým sloužíme. Milujte modlitbu. Modlitba rozšiřuje srdce natolik, že je schopné do sebe přijmout Boží dar.

O tichu

Potřebujeme nalézt Boha a On nemůže být nalezen v hluku a shonu. Bůh je přítelem ticha. Čím více obdržíme v tiché modlitbě, tím více můžeme dávat v našem činném životě. Potřebujeme ticho, abychom byly schopné se dotýkat duší. Podstatné není to, co říkáme my, ale co říká Bůh nám a skrze nás.

O pokorě

Nebud'te pyšné nebo domýšlivé na to, co konáte. Plně a s pokorou se poddejte Ježíšovi, takže On bude myslet vaší myslí, bude pracovat vašimi rukama a vy budete silné skrze Pána našeho Ježíše Krista.

O vlídnosti

Bud'te laskavé a milosrdné. Staňte se živým výrazem Boží vlídnosti, výrazem své tváře, pohledem, smíchem, srdečným pozdravem. V perifériích bud'te světlem Boží vlídnosti k chudým. Vždy rozdávejte šťastný úsměv dětem, chudým, všem trpícím a opuštěným. Nevěnujte jim jen svou péči, ale také své srdce.

Převzato z knihy Matka Tereza z Kalkaty

Čím budeš? Už nejsi malý chlapec

Vzpomeň jsi, kterak jsi vypadal, když jsi začal chodit do školy ... A dnes? ... Někdy pociťuješ v sobě takovou sílu, že bys chtěl všechno zpřerážet, zpřevracet ... Jindy jsi zase sklесlý, unavený. Někdy jsi veselý, jindy zase tak nespokojený, že bys nejraději utekl hodně daleko, tak do Ameriky nebo do Austrálie ... Všechno je v tobě jako v sudě, v němž kvasí mladé víno: bublá, pění ... až se vykvasí, vyčistí a ustálí.

Ty se teď dostáváš do plné do plného tělesného vývoje, dějí se s tebou veliké změny, že někdy jsi z toho tak zmaten, že ani nevíš, co to má všechno znamenat. Nemluv o tom s kamarádem, ten je na tom sám stejně jako ty. Nejlepší je, když se můžeš zeptat na všechno svého otce, a když to snad není možné, pak se klidně zeptej kněze, třeba ve svaté zpovědi, ale docela otevřeně a upřímně. On ti poví všechno, co potřebuješ vědět, abys dobře rozuměl sobě a také mohl správně a zdravě žít. Buď klidný! Sám Bůh chce, abys nezůstal malým chlapcem, ale dospěl v muže a mohl splnit úkoly, které na tebe chce vložít.

Někdy se ti zdá, že je to k nepřečkání, že pořád jsi ještě nedospělý a pořád si ještě nemůžeš dělat, co chceš. Svět dospělých se ti zdá něčím velice přitažlivým. Rozhlédni se kolem sebe. Uvidíš, co dospělí lidé mají starostí. Myslíš si, že si budeš umět zařídit život lépe. Nedej se mýlit. Nikdo na světě si nemůže dělat, co chce. Každý člověk je podřízen Božím zákonům mravním, zákonům přírodním a zákonům země, ve které žije. Čím je člověk vyspělejší a hodnotnější, tím více řídí své jednání s ohledem na druhé lidi. A hoši, kteří nechtějí poslouchat mravních zákonů, nestanou se tím dospělými, ale špatnými. To je velký rozdíl.

Převzato z knihy Ze školy do života od Františka Tomáška

Příští číslo farního zpravodaje vyjde **6. prosince 2015.**

Uzávěrka příspěvků je **29. listopadu 2015.**

Vydává: Římskokatolická farnost Kněždub

Zodpovědná osoba za veškerý obsah zpravodaje Lenka Mokrašová.

Vychází pro vnitřní potřebu farnosti. Počet výtisků 280ks.

Dobrovolné příspěvky je možné vhodit do kasičky vzadu v kostele.

Email: farnostknezdub@seznam.cz

Web: farnost-knezdub.cz

Mladí byli záležitostí srdce sv. Jana Pavla II.,
který jako první přišel s myšlenkou,
aby se věřící mládež pravidelně setkávala.
Říkával:

„Vy jste naděje církve a světa.“

MODLITBA ZA MLÁDEŽ VE 21:00

Pane Ježíši Kriste, sjednoceni se všemi,
kteří se v tuto hodinu modlí za mládež celého světa, Tě vroucně prosíme:
Chraň nás před hříchem a dej nám sílu a vytrvalost ve zkouškách.
Rozmnož v nás vzájemnou lásku, abychom vytvářeli Tvoji krásnou církev.

Posiluj nás svým Svatým Duchem,
abychom měli odvahu být solí země a světlem světa,
a tak se stávali pravdivými svědky Krista ostatním mladým.

Prosíme o to na přímluvu Tvé milované Matky Marie.

Zdravas Maria ....

***Být druhému nablízku a cítit,
že druhý je nablízku mně...***

**“Milovat, jako On miluje,
pomáhat, jako On pomáhá,
dávat, jako On dává,
sloužit, jako On slouží,
zachraňovat, jako On zachraňuje,
být s Ním denně 24 hodin ...”** (Matka Tereza)